

***HALESUS TESSELATUS* (RAMBUR, 18 2)**

Tekst – B. Koese (EIS-Nederland)

Herkenning

Halesus tessellatus is een zeer grote vertegenwoordiger van de Limnephilidae welke met 55 soorten de grootste Nederlandse familie is. Herkenning van de soorten is lastig en vereist ervaring. Voor determinatie van de larven kan gebruik worden gemaakt van Higler 2005 en voor de determinatie van adulten kunnen onder andere Malicky (2004) en Tobias & Tobias (1981) worden gebruikt.

Levenswijze

Halesus tessellatus is een najaarssoort die vliegt van september tot in november (Robert & Wichard 1994). De eieren worden terrestrisch afgezet (Hickin 1967).

Biotoop

De soort leeft in (traag) stromende beken en rivieren met een zandbodem (Robert & Wichard 1994, Panzenböck 1995). De vondst uit de Geul is zowel qua stroomsnelheid als substraat vrij uitzonderlijk (Wiggers et al. 2006).

Inventarisatie

De volwassen dieren komen op licht af. De larven kunnen vermoedelijk het beste verzameld worden door materiaal om te woelen om het vervolgens stroomafwaarts op te vangen met een schepnet.

Verspreiding in Europa

Halesus tessellatus is bekend uit heel Europa met uitzondering van IJsland Ierland, het Verenigd Koninkrijk en het Iberisch schiereiland (Tobias & Tobias 1981).

Verspreiding in Nederland

In Nederland is de soort hoofdzakelijk in Limburg gevangen, waar de soort in 1967 voor het laatst is aangetroffen in de Geul (Higler in 2008).

Trend

Het aantal waarnemingen van *Halesus tessellatus* uit Nederland is zeer beperkt, maar vermoedelijk is de soort sterk achteruit gegaan en mogelijk zelfs verdwenen.

Verspreiding van *Halesus tessellatus* voor (cirkel) en vanaf 1980

Bedreigingen

De redenen voor de achteruitgang zijn onduidelijk.

Beheer & kansen

Zonder verdere informatie over de biotoopkeuze en de redenen van achteruitgang is het niet mogelijk om bij het beheer met deze soort rekening te houden.

Literatuur

- Hickin, N. E., 1967. Caddis larvae. Larvae of the British Trichoptera. Hutchinson of London. 476 pp.
- Higler, L.W.G. 2008. Verspreidingsatlas Nederlandse kokerjuffers (Trichoptera). EIS-Nederland, Leiden.
- Malicky, H. 2004. Atlas of European Trichoptera, second edition. Junk, Den Haag.
- Panzenböck, M. 1995. Larvaltaxonomische Untersuchungen und den vier in Österreich vorkommenden Arten der Gattung *Halesus* (Insecta: Trichoptera, Limnephilidae). universität Wien, Wenen.
- Robert, B. & W. Wichard 1994. Kartierung der Köcherfliegen (Trichoptera) in Nordrhein-Westfalen. Entomologische Mitteilungen Lössbecke-Museum + Aquazoo 2: 1: 227.
- Tobias, W. & D. Tobias, 1981. Trichoptera Germanica. Bestimmungstabellen für die deutschen Köcherfliegen. Teil I: Imagines. Courier Forschungsinstitut Senckenberg.
- Wiggers, R., T-H van den Hoek, B. van Maanen, B. Higler & H. van Kleef 2006. Some rare and new caddisflies recorded for the Netherlands (Trichoptera). Nederlandse Faunistische Mededelingen 25: 53-68.